

Výrok

1. Žaloba sa zamieta.
2. Puma SE je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 172, 20.5.2019.

Žaloba podaná 31. júla 2019 – Sarantos a i./Komisia a Parlament

(Vec T-547/19)

(2019/C 399/88)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobca: Archimandritis Sarantis Sarantos (Marousi, Grécia) a ďalších 6 žalobcov (v zastúpení: C. Papatiriou, advokát)

Žalovaní: Európska komisia a Európsky parlament

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 20. júna 2019 (odkazy 2018/0104/COD, Lex 1939/PE-CONS 70/19) o posilnení zabezpečenia preukazov totožnosti občanov Únie a dokladov o pobyte vydávaných občanom Únie a ich rodinným príslušníkom vykonávajúcim svoje právo na voľný pohyb (¹),
- uložil žalovaným povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na skutočnosti, že napadnuté nariadenie poškodzuje ľudskú dôstojnosť, súkromie a slobodu, ako aj právo na ochranu osobných údajov a právo vysloviť výslovný súhlas s akýmkoľvek spracovávaním týchto údajov.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na skutočnosti, že napadnuté nariadenie ohrozuje náboženské vyznanie žalobcov, čo porušuje okrem iného článok 10 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na skutočnosti, že tým, že napadnuté nariadenie ukladá bez predchádzajúceho súhlasu občanov povinné získanie elektronického preukazu totožnosti, narušuje právo žalobcov brániť sa tomu z vyššie uvedených dôvodov náboženského vyznania, čo je v rozpore s článkom 10 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na skutočnosti, že napadnuté nariadenie tým, že narušuje náboženské vyznanie žalobcov, ohrozuje taktiež ich ľudskú dôstojnosť, keďže náboženské vyznanie je jej prejavom, čím porušuje článok 1 Charty základných práv Európskej únie.

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1157 z 20. júna 2019 o posilnení zabezpečenia preukazov totožnosti občanov Únie a dokladov o pobyte vydávaných občanom Únie a ich rodinným príslušníkom vykonávajúcim svoje právo na voľný pohyb (Ú. v. EÚ L 188, 2019, s. 67).

Žaloba podaná 9. septembra 2019 – Canon/Komisía

(Vec T-609/19)

(2019/C 399/89)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Canon Inc. (Tokyo, Japonsko) (v zastúpení: U. Soltész, W. Bosch, C. von Köckritz, K. Winkelmann, J. Schindler, D. Arts, W. Devroe, lawyers a M. Reynolds, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie C(2019) 4559 final z 27. júna 2019, ktorým bola žalobkyni uložená pokuta za neoznámenie koncentrácie v rozpore s článkom 4 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 (¹) a za vykonanie koncentrácie v rozpore s článkom 7 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 (Vec M.8179 – Canon/Toshiba Medical Systems Corporation, postup podľa článku 14 ods. 2), ktoré bolo žalobkyni oznámené 1. júla 2019,
- subsidiárne, zrušil alebo značne znížil výšku pokuty, ktorá jej bola uložená,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho právneho posúdenia tým, že nevykonala správne právne preskúmanie na účely posúdenia článku 4 ods. 1 a článku 7 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004.
 - Tvrdí, že Komisia nezohľadnila existujúcu judikatúru a opiera sa o bezprecedentný a nepodložený koncept „častočného vykonania jednej koncentrácie“. Posúdenie, ktoré vykonala Komisia, najmä nepreukazuje, že predmetná dočasná transakcia prispela k pretrvávajúcej zmene kontroly nad cieľovým objektom spôsobom, ktorý vyžaduje judikatúra.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že hoci nebol preukázaný nijaký úmysel alebo nedbanlivosť na strane žalobkyne, Komisia jej uložila pokutu v rozpore s článkom 14 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004, so zásadou *nulla poena sine lege*, zásadou legitímnej dôvery, zásadou proporcionality a zásadou súbehu protiprávných konaní. Žalobkyňa preto navrhuje, aby